

Zsigmondi András

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztálvadás

385.859

"1952"

Igy teljesíti Rákosi elvtársnak tett ígéretét

Zsigmondi András sztahanovista ácsbrigádvezető, a Földalatti Gyorsvasút építője

Elsők között jöttem a Földalatti Gyorsvasút hungáriaúti építkezéseihez. Nagyon örültem, amikor ide kerültem, pedig sok szép munkán dolgoztam azelőtt is. Dolgoztam a csepeli összekötőhídon, a Sztálin-hídon, a Keleti pályaudvar százlábú hídján is, ahol egész brigádom sztahanovista lett. Nagy csata volt. 117 nappal előbb kézen állt a híd, mint tervezték. De egyik építkezés sem férközött olyan közel a szívemhez, mint a Földalatti Gyorsvasút. Nem vagyok fiatal, talán éppen azért alig várom, hogy

Forrás:

Szépnyava
Budapest 1952. 11/29

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Személy:

Helyszám:

az első szerelvény

kiinduljon innen a végállomásra. Igaz, még csak a szürke betonfalak látszanak és a faoszlopoktól — a friss betonozásokat lámásszák alá — nem látni, milyen hatalmas lesz ez a váróterem. Néha megállók és végignézek eddigi munkánkon. Jóleső érzést tölt el.

Magam elé képzelem a kész, fényesen kivilágított várótermet, a mozgólépcsőn lesikló boldog dolgozókat, a kényelmes, hosszú vagonokat, amint befürjék magukat sokszáz utassal az alagútba, hogy néhány perc leforgása alatt a város tulsó végére szállítsák őket. Kétoldalt a Helyiérdekű Vasút szerelvényei futnak majd ki a felszínre. Ennél a kijáratnál építi most brigádom az állványt a betonozáshoz.

Es milyen ütemben! Március 9 tiszteletére felajánlottuk, hogy a brigád-átlagot 179 százalékról 190 százalékra emeljük. De Rákosi elvtársunk közelgő születése napja megmozgatta a brigádokat itt a földalattinál és nagy lendületet adott a mi brigádunknak is. Február 14-én 204 százalékot, 15-én 204 százalékot, 16-án — békeműszak volt — 225 százalékot teljesített brigádunk. Hétfőn, 18-án azonban visszaesett a teljesítményünk. Szombat éjjel és vasárnap vastagon belepte a hó az állványt, a csúszós pallókon nehéz volt a járás és csak 177 százalékot teljesít-

teltünk. De már másnap ismét 195 százalékra emeltük teljesítményünket.

Elsők vagyunk a versenyben, de fokoznunk kell az eredményeinket, mert

nyomunkban törnek előre a vasbetonszerelők.

Ha mi nem haladunk eléggé, akkor a vasbetonszerelők is lemaradnak. Állványok nélkül ugyanis ők sem haladhatnak előre a munkájukban. A verseny sikere most azon dől el, hogyai szervezzük meg a munkákat.

Reggelenként fél hét felé kezdenek szállingózni a brigádtagok. A fiatalokat odahívom magam mellé és magyarázom nekik a rajzok technikáját értelmét. A rajzok tanulmányozása nagyon hasznos, mert mindig lehet valami újítanivalót, ötletet találni, amivel munkaidőt vagy anyagot takarítottunk meg. Januárban például 22.000 forint értékű anyagot takarított meg a brigád. Ezt az üzemi újság, a Metro is megírta.

Azután — még hét óra előtt — megbeszéljük a brigád aznapi feladatát. Kiosztom a munkát, de vigyázok, hogy a jó szakmunkások mellé egy-egy fiatal kerüljön. Ha vállalásunkat teljesíteni akarjuk, akkor elsősorban a fiatalok teljesítményét kell felemelnünk. A régi szakmunkások mellett megtanulják a fogásokat, gyakorlatra tesznek szert. Eddig jól megállták helyüket, tudják, hogy a Földalatti Gyorsvasút nekik épül. Mondom is sokszor nekik:

»A mi időnkben legteljebb néhány világot építettünk az uraknak. Négy-öt évig tanultuk a szakmát, szidással, ütleggel verték belénk a mesterséget.« Minden nap eszükbe jutatom, hogy mindent pártunknak, szeretett Rákosi elvtársunknak köszönhetünk. Meg is értik ezt, ezért sikerült előre kerülnünk ebben a versenyszakaszbán.

Persze, nem megy mindig simán a munka. Vannak

kisebb-nagyobb zökkenők.

Legjobban azért haragszom, ha valami okból kieső időnk van. Régen dolgozom a földalattinál és munkástársaim már eléggé megismertek. Azt mondják, hogy veszekedős természetem van. De — én úgy érzem — ha egyszer fűrészeszelő kell vagy ácskapocs, akkor annak ott kell lennie a raktárban és senkinek sem szabad azt mondania, hogy majd hozunk.

Minden nap előre megbeszéltem a főművezetővel a következő feladatot. Csak akkor tudok anyaggal, munkával gazdálkodni, ha tudom előre, mi van és mi hiányzik. A szükséges anyagot vagy régi, használt anyagból veszen-

ki, vagy ha új anyagra van szükségem, akkor jóelőre megmondom a raktárosnak, mikorra mennyi és milyen anyagot szerezzenek be. A faanyagot rajz szerint előre leszabjuk és úgy tároljuk, hogy mire az állványozásra kerül a sor, kéznél legyen, csak össze kelljen állítani. Vigyázok, hogy a brigád tagjai egy percre se legyenek munka nélkül. Amikor látom, hogy munkájuk befejezés előtt áll, már készítem is elő az új munkát, hogy jól kihasználhassák a nyolc órát és ne vesszék kárba az idő. Ha nem így

csinálnám, rossz brigádvezetőnek tartanának. Az a célom és a brigádnak is, mindenkinek, aki itt dolgozik, hogy mennél hamarabb felépítsük a Földalatti Gyorsvasutat, nagy békealkotásunkat. Rákosi elvtársunknak tett ígéretünket megtartjuk, hiszen amit neki felajánlottunk, az is a mi boldogságunkat segíti közelebb hozzánk.

Elmondotta

Zsigmondi András
sztahanovista ács,
állványozó brigádvezető